

Magyar közmondások

Faludi Ferencz Jegyzőkönyvéből:

A bagoly is fényre néz.

A föld is kiokádja gyomrából az elrejtett dolgokat.

A gyönyörűség nem homlokkal, hanem háttal fordulva ismerteti meg magát.

A hitvány malacz makk alá jár.

Akármely rút is szépet szeret.

A kemény fába úgy verd az éket, hogy szemedbe ne pattanjon.

A ki álnokságot vet, bűt arat.

A ki mód nélkül udvari, nem udvari.

A kitől lehet és nem alszik, azt a restség bántja.

A mely pap igen hallgató, ajtóállóvá teszik.

A meztelent nem lehet megfosztani.

A rögzött szokás megkötí a józan értelmet.

Arra kell vigyázni, mely lyukból jó ki az egér.

A szükség vasat tör.

A tűz és tudomány eledelt kíván.

Azért fogja a kovács a fogót, hogy kezét meg ne égesse.

Az idegen paripárul még a tenger közepén is le kell szállni az embernek.

Árnyékkal vi.

Beljebb fald a sipot.

Benn vagyon már a bika a buzában, csak a farka áll ki.

Bolhából tetű lett, azért büszke.

Csak szalma kopjával szurkál.

Elfogy az ifjuság, mint ama szép virág.

Eljön az az idő, mikor megázik a tüdő.

Elkölt sava étkének.

Eredj: találj füge levelet, ha nem akarsz pirulni.

Egy órai tojás, egy napi kenyér, tíz esztendő hal, hat esztendő bor, tizenöt esztendő leány, harmincz esztendő jóakaró, kellemes.

Fejedre telik a párlug.

Forgó szél vagyon a fejében.

Fél, mint koldus a garastól.

Halkan jár, mint fenkő a kaszán.

Hamari hamvas, késő kedves.

Hol az érzékenység nyertes, vesztes a nyugalom.

Idővel, szalmával a naszpolya is megérik.

Igen örvend a rigó, felel neki a szajkó.

Jobb magának hamut, hogysem másnak lisztet takarni.

Jót vett tőlem s lábbal rug.

Kard helyett guzsalyt vitat.

Kérkedékeny leány, tudod, tánczban mint jár.

Két pénzes szatyornak egy pint bor az ára.

Kikopott a beszédből, mint a mogyoró tokjából.

Körömméreg bántja.

Kulcsát szivednek ne bizd másra.

Lába farának tart.

Leszedi az arczáról az idő a kedves szint.

Mákos a feje.

Megadták a bak árát.

Megugratom az ebet alattad.

Meztelen csonton veszekednek.

Mikor a leány egy szemével emezt keresi, más szemével örvendezve tekint másra.

Minden puskának van fogása.

Mi sem származtunk bogaraktól.

Ne adj eszedben, adj pénzedben.

Nehéz vén farkason szántani.

Nem egy ebnek fari a neve.

Nem állja meg szerdék a nyársat.

Nem hitvány renden kaszál.

Nem méreg szüli a szeretetet.

Nem nagy vadra való.

Nem talál partot nyelve csacsogása.

Nem tudom, hol s kivel süti a makkot eddig.

Nesze a kölcsön.

Nősző legény nem kiméli a költséget.

Nyúl agárral, macska egérrel álmadozik.

Olyan szép, mint a tulsó sor.

Oly szelid, hogy még az evése sem keserű.

Pusztá, mint a szedett szőlő.

Semmi sem agg meg oly könnyen, mint a jótétemény.

Senki az Istent nem látná többször, mintha a pohár közepén volna.

Sí, rí, mintha sással metszenék alól.

Sok a gyermeknek a rák lábastul.

Sok koczkán fordult meg a dolga.

Sok számár visel bársony nyerget.

Szaladj farkas, inadban az igazság.

Szedd el a lépet.

Szeleken horgász.

Szerelem, méltóság egy székbe nem férnek.

Téglát szapul.

Tele van erszénye pókhálóval.

Tovább vagyon még a nagy oltár.

Tudja rőfének az árát.

Ugy kerüld az általutat, hogy kerülőbe ne akadj.

Ugy vagyunk, mint a jégen álló.

Ujjadból szopott gyanú.

Van itt mind őszi, mint tavaszi.

Válogat, mint rossz lencse a vízben.